

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ธีระพร วีระถาวร . 2531 . การอนุมานเชิงสถิติขั้นกลาง : โครงสร้างและความหมาย .

กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมเกียรติ เกตุเอี่ยม. 2528 . การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์เพื่อการทดสอบการแจก

แจงของประชากรที่ให้ค่าสถิติไคสแควร์ต่ำสุด. 2528 . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต

ภาควิชาสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

Abdel-Aty, S. H. 1954 . Approximate formulae for the percentage points and the probability

integral of the non-central χ^2 distribution, Biometrika, 41, 538-540.

Ashour, S. K. , Abdel-Samad, A. I. 1990 . On the computation of noncentral chi-square

distribution function. Communications in Statistics-Simulation and Computation,19(4),

1279-1291.

Chattamvelli, R. ,Shanmugam, R. 1995 . Efficient computation of the noncentral χ^2

distribution. Communications in Statistics-Simulation and Computation, 24(3),

675-689.

Davies, R. B. 1980 . The Distribution of a Positive Linear Combination of χ^2 Random

Variables. Applied Statistics, 29, 323-333.

Ding, C. G. 1990 . Computing the Non-central χ^2 Distribution Function. Applied Statistics,

41, 478-482.

Farebrother, R. W. 1984 . The Distribution of a Positive Linear Combination of χ^2 Random

Variables. Applied Statistics, 33, 332-339.

Farebrother, R. W. 1987 . The Distribution of a Noncentral χ^2 Variable with Nonnegative

Degrees of Freedom. Applied Statistics, 36, 402-405.

Fisher, R. A. 1928 . The general Sampling distribution of multiple correlation coefficient, Proc.

Roy. Soc. Lond., 121A, 654-673.

- Johnson, N. L. and Kotz, S. 1970 . Continuous univariation distribution-2. John Wiley & Son , Inc.
- Johnson, N. L. and Pearson, E. S. 1969 . Tables of percentage points of non-cetral χ , Biometrika, 56, 255-272.
- Hill, I. D. 1973 . The Normal Integral. Applied Statistics, 22, 424-427.
- Han, C. P. 1975 . Some relationships between noncentral chi-square and normal distributions. Biometrika, 62, 213-214.
- Lau, C.L. 1980 . A Simple series for the incomplete gamma integral. Applied Statistics, 29, 113-114.
- Macleod, A. J. 1988 . A Robust and Reliable Algorithm for the logarithm of Gamma Function. Applied Statistics, 38, 397-403.
- Narula, S. C. and Desu, M. M. 1981 . Computation of Probability and Non-centrality Parameter of a Non-central Chi-squared Distribution. Applied Statistics, 30, 349-352.
- Patnaik, P. B. 1949 . The non-central χ^2 and F-distribution and their applications. Biometrika, 36, 203-232.
- Posten, H. O. 1989 . An effective algorithm for the noncentral chi-square distributon function. American Statistician, 43(4), 261-263.
- Rice, L. R. and Gaines Das, R. E. 1985 . A remark on algorithms AS 32 and AS 147 : The incomplete gamma integral. Applied Statistics, 34, 326.
- Sankaran, M. 1950 . On the non-cetral chi-square distribution, Biometrika, 46, 235-237.
- Sankaran, M. 1963 . Approximations to the non-central chi-square distribution, Biometrika, 50, 199-204.
- Shea, B.L. 1988 . Chi-square and Incomplete Gamma Integral. Applied Statistics, 37, 466-473.
- Searle, S. R. 1971 . Linear Models. New York : John Wiley & Sons, Inc. 49 pages.
- Seber, G. A. F. 1963 . The noncetral chi-square and beta distributions. Biometrika, 50, 542-544.
- Tiku, M. L. 1965 . Laguerre series forms of non-central χ^2 and F distributions. Biometrika, 52, 415-427.

ภาคผนวก

โปรแกรมที่ใช้ในการผลิตเลขสุ่ม

โปรแกรมหลักที่ใช้ในการผลิตเลขสุ่มนี้ประกอบด้วยโปรแกรมย่อย 2 โปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมย่อย `uniform` และ โปรแกรมย่อย `randu` ขั้นตอนวิธีของโปรแกรมหลักอาจแสดงได้ดังนี้

```
main()
{
    int i, A, B;
    A=1;
    B=10;
    printf(" program name : uniform.c\n");
    printf("A = %d ; B = %d", A, B);
    scanf("%ld",&IX);
    uniform(A, B, IX);
    getch();
    return(0);
}
```

ส่วนขั้นตอนวิธีของโปรแกรมย่อยที่ใช้ในการผลิตเลขสุ่มอาจแสดงได้ดังนี้

โปรแกรมย่อย `uniform`

โปรแกรมนี้ทำหน้าที่สร้างเลขสุ่มที่มีการแจกแจงแบบสม่ำเสมอ และโปรแกรมนี้เรียกใช้งานโปรแกรมย่อย `randu` และขั้นตอนวิธีของโปรแกรมย่อย `uniform` อาจแสดงได้ดังนี้

```

double unifrml(int A,int B,long int IX)/* uniform distribution*/
{
    int i;
    i=1;
    do
    {
        randu(IX);
        ix = A + (B - A) * Y;
        printf(" i = %4d ix = %12ld rm = %18.10f x = %18.10f\n", i, IX, Y, ix);
        IX=IY;
        i=i+1;
    } while(i<=10);
    return(0);
}

```

โปรแกรมย่อย randu

โปรแกรมนี้ทำหน้าที่สร้างเลขสุ่มที่กึ่งโปรแกรมย่อย unifrml และขั้นตอนวิธีของโปรแกรมย่อย randu อาจแสดงได้ดังนี้

```

long int randu(long int IX)
{
    IY = IX * 16807;
    if (IY < 0) IY = IY + 2147483648;
    Y=IY;
    Y = Y / 2147483648;
    return(Y);
}

```

โปรแกรมที่ใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไ้ศูนย์กลาง

โปรแกรมนี้เป็นโปรแกรมที่ใช้ในเปรียบเทียบการคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนของฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไ้ศูนย์กลางและการคำนวณเวลา(มิลลิวินาที)ที่ใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไ้ศูนย์กลางของโปรแกรมย่อย 4 โปรแกรม ขั้นตอนวิธีของโปรแกรมหลักอาจแสดงได้ดังนี้

```

main()
{
FILE *fp ;
long double _patnaik,_anyash,_oddash,_ruben;
long double x,n,delta,_delta,_x,_n,re_p_o,re_p_a,re_p_r,finalx,interx;
long double tp,tps,tpe;
long double ta,tas,tae;
long double to,tos,toe;
long double tr,trs,tre;
char ch;
struct tm *sys_time;
time_t startp ,endp;
time_t starta ,enda;
time_t starto ,endo;
time_t startr ,endr;
time_t start;

struct timeb t;
fp = fopen("output.out","wt");
clrscr();
fprintf(fp,"\n");
start = time("\0");

```

```

sys_time = localtime(&start);
fprintf(fp,"                ");
fprintf(fp,asctime(sys_time));
fprintf(fp,"                program name : NCHIQN.C");
fprintf(fp,"\n");
fprintf(fp," df|delta|x|PATNAIK|ASHOUR(ANY)|");
fprintf(fp," ASHOUR(ODD)|RUBEN|%RE(P-A)|%RE(P-O)|%RE(P-R)\n");
printf("input n ");
scanf("%Lf",&n);
do
{
    printf("input delta ");
    scanf("%Lf",&delta);
    printf("input x ");
    scanf("%Lf",&x);
    printf("input finalx ");
    scanf("%Lf",&finalx);
    printf("input interx ");
    scanf("%Lf",&interx);
    for (_n=n;_n<n+1;_n=_n+2)
    {
        for (_delta=delta;_delta<delta+1;_delta=_delta+2)
        {
            for(_x=x;_x<=finalx;_x=_x+interx)
            {
                ftime(&t);
                tps = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
                _patnaik = PATNAIK(_x,n,_delta);
            }
        }
    }
}

```

```

endp = time('\0');
ftime(&t);
tpe = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
tp = tpe - tps;

```

```

ftime(&t);
tas = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
_ anyash = ANYASH(_x,n,_delta);
ftime(&t);
tae = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
ta = tae - tas;

```

```

ftime(&t);
tos = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
_ oddash= ODDASH(_x,n,_delta);
ftime(&t);
toe = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
to = toe -tos;

```

```

ftime(&t);
trs = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
_ ruben= RUBEN(_x,n,_delta);
ftime(&t);
tre = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
tr = tre - trs;

```

```

re_p_a = (fabs(_patnaik - _anyash)) / _patnaik * 100;

```

```

re_p_o = (fabs(_patnaik - _oddash)) / _patnaik * 100;

```



```

re_p_r = (fabs(_patnaik - _ruben)) / _patnaik * 100;

fprintf(fp,"%8.4Lf| %8.4Lf| %8.4Lf| %15.8Lf| %15.8Lf|
        %15.8Lf| %15.8Lf| %15.10Lf| %15.10Lf| %15.10Lf
        | %Lf| %Lf| %Lf| %Lf\n"
        ,_n,_delta,_x,_patnaik,_anyash,_oddash,_ruben,
        re_p_a, re_p_o, re_p_r, tp, ta, to, tr);
    }
}
}

fprintf(fp,"\n");

/***** after print value *****/
/***** find total time *****/
ftime(&t);
tps = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",tps);
for (_delta=delta; _delta<delta+1; _delta=_delta+2)
{
    for(_x=x; _x<=finalx; _x=_x+interx)
    {
        _patnaik = PATNAIK(_x,n,_delta);
    }
}

ftime(&t);
tpe = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",tpe);
tp=tpe-tps;

```

```

ftime(&t);
tas = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",tas);
for (_delta=delta;_delta<delta+1;_delta=_delta+2)
{
  for(_x=x;_x<=finalx;_x=_x+interx)
  {
    _anyash = ANYASH(_x,n,_delta);
  }
}
ftime(&t);
tae = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",tae);
ta = tae-tas;
ftime(&t);
tos = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",tos);

for (_delta=delta;_delta<delta+1;_delta=_delta+2)
{
  for(_x=x;_x<=finalx;_x=_x+interx)
  {
    _oddash = ODDASH(_x,n,_delta);
  }
}
ftime(&t);
toe = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",toe);

```

```

to=toe-tos;

ftime(&t);
trs = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",trs);
for (_delta=delta;_delta<delta+1;_delta=_delta+2)
{
    for(_x=x;_x<=finalx;_x=_x+interx)
    {
        _ruben = RUBEN(_x,n,_delta);
    }
}
ftime(&t);
tre = t.time*1000.00 + (t.millitm+0.00);
printf("%Lf\n",tre);
tr= tre-trs;

/***** find total time *****/
fprintf(fp,"total time require (millisec) is %10.4Lf %15.4Lf %15.4Lf
        %15.4Lf\n", tp, ta, to, tr);
printf("***** Continue?(y/n)*****\n");
ch=getche();
} while ( ch != 'n' );
fclose(fp);
return(0);
}/*end main*/

```

ส่วนโปรแกรมย่อยที่ใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคค้ำลึงสองไร้ศูนย์
กลางอาจแสดงได้ดังนี้

โปรแกรมย่อย patnaik

โปรแกรมนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคค้ำลึงสองไร้ศูนย์
กลางของแพ็คเนค ซึ่งสามารถใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคค้ำลึง สอง
ไร้ศูนย์กลางกรณีองศาความเป็นอิสระเป็นค่าใด ๆ ขั้นตอนวิธีของโปรแกรมย่อย
patnaik อาจแสดงได้ดังนี้

```
long double PATNAIK(long double px,long double pn,long double pdelta)
{
long double i,fxp,patnaik;
long double x2,n2;
int fault;
    x2 = px / 2.0;
    n2 = pn / 2.0;
    fxp = gammms(x2,n2,fault);
    patnaik = chi2(x2,n2,pdelta,fxp);
    return(patnaik);
}/*end patnaik*/
```

โปรแกรมย่อย anyash

โปรแกรมนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคค้ำลึงสองไร้ศูนย์
กลางของแอสซาวร์และแอ็บเดล-ชาแมค ซึ่งสามารถใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจก
แจงสะสมโคค้ำลึงสองไร้ศูนย์กลางกรณีองศาความเป็นอิสระเป็นเลขคี่ ขั้นตอนวิธีของ
โปรแกรมย่อย anyash อาจแสดงได้ดังนี้

```

long double ANYASH(long double ax,long double an,long double adelta)
{
long double i,chisqn0,anyash;
long double x2,n2,aln,f;
int ifault;

    x2 = ax / 2.0;
    n2 = an / 2.0;
    aln = alngam(n2 + 1.0,ifault);
    f = exp( n2 * log(x2) - aln - x2);
    chisqn0 = gamma(x2,n2,ifault);
    anyash = f * chi1(x2,n2,adelta,chisqn0);

return(anyash);
}/*end main any ashour*/

```

โปรแกรมย่อย oddash

โปรแกรมนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคก่าลึงสองไร้ศูนย์ กลางของแอสซัวร์และแอ็บเคล-ชาแมค ซึ่งสามารถใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคก่าลึงสองไร้ศูนย์กลางกรณีองศาความเป็นอิสระเป็นเลขคี่ ขั้นตอนวิธีของโปรแกรมย่อย oddash อาจแสดงได้ดังนี้

```

long double ODDASH(long double ox,long double on,long double odelta)
{
long double m,sumterm,aln,term,i,FBAR,delta2,odd_pd,oddash;
long double fact1,fact2,pow1,pow2,gam,pi,backterm;
int count,ifault;

    delta2 = odelta / 2.0;
    m = (on-1.0)/2.0;    /* n = 2m+1 */
    FBAR = gammuds(ox/2.0,m+0.5,ifault);

```

```

i = m;
sumterm = 0;
term = 0;
count = 0;
do
{
    i = i + 1;
    count = count + 1.0;
    fact1 = factorial(2.0*i);
    fact2 = factorial(i);
    pow1 = Dopow(2.0,i);
    pow2 = Dopow(ox,i-0.5);
    odd_pd = fact1 / (pow1 * fact2);
    term = pow2 / odd_pd;
    gam = gammuds(delta2,i-m,ifault);
    term = term * gam;
    sumterm = sumterm + term;
} while (term >= 1.0e-5);
backterm = sqrt(2.0/M_PI) * exp(-ox/2.0) * sumterm;
if (backterm < FBAR)
    oddash = FBAR - backterm;
else
    oddash = 0.0;
return(oddash);
} /* end main odd ashour */

```

โปรแกรมย่อย ruben

โปรแกรมนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไร้ศูนย์กลางของรูเบิน เบิก และโกวินดาราจูด ซึ่งสามารถใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไร้ศูนย์กลางกรณีของความเป็นอิสระเป็นเลขที่ ขั้นตอนวิธีของโปรแกรมย่อย ruben อาจแสดงได้ดังนี้

```
long double RUBEN(long double rx,long double m,long double rdelta)
```

```
{
```

```
long double z,k,j,sumterm,term,termx,termi1,termi2,termi3;
```

```
long double v,F1X,alna,alnb,expo,ruben,a,b;
```

```
long double w,tsumterm;
```

```
    k = ((m-1)/2); /* k is any integer number link m in odd(ashour)*/
```

```
    a = sqrt(rdelta) + sqrt(rx);
```

```
    b = sqrt(rdelta) - sqrt(rx);
```

```
    w = sqrt(rdelta*rx);
```

```
    z = rx/rdelta;
```

```
    j = 1.0;
```

```
    sumterm = 0;
```

```
    term = 0;
```

```
    termi1 = sqrt(2.0/(M_PI*w)) * (sinh(w) - cosh(w)/w);
```

```
    termi2 = sqrt(2.0/(M_PI*w)) * cosh(w);
```

```
    termi3 = 100.0;
```

```
    v = -0.5;
```

```
    if(j <= k)
```

```
    {
```

```
        while ((j <= k) && (termi3 > 0.0 )){
```

```
            termx = Dopow(z,(2.0*j-1.0)/4.0);
```

```
            termi3 = termi1 - (2.0 * v * termi2 / w);
```

```
            term = termx * termi3;
```

```

sumterm = sumterm + term;
if (termi3 > 0.00) tsumterm = sumterm;
termi1 = termi2;
termi2 = termi3;
v = v + 1.0;
j = j + 1.0;
}
}
alna = alnorm(a,0);
alnb = alnorm(b,0);
F1X = alna - alnb;
expo = exp(-(rdelta+rx)/2.0);
if (expo*sumterm > 0.00 && expo*sumterm < 1.0)
    ruben = F1X - (expo * sumterm);
else
    ruben = F1X - (expo * tsumterm);
return(ruben);
} /* end ruben */

```

ฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไร้ศูนย์กลาง

ฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมโคกำลังสองไร้ศูนย์กลางประกอบด้วย ฟังก์ชันดังต่อไปนี้

ฟังก์ชัน alnorm

ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าการแจกแจงปกติสะสม ซึ่งโปรแกรมย่อยที่เรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ได้แก่ โปรแกรมย่อย ruben และขั้นตอนวิธีของฟังก์ชัน alnorm อาจแสดงได้ดังนี้


```

long double alnorm(long double XVALUE,int UPPER)
{
const long double ltone = 7.0;
const long double utzero = 18.66;
const long double con = 1.28;
long double z,y,alnorm;
int UP;

    UP = UPPER;
    z = XVALUE;
    if(z >= 0)
    {
        if(z <= ltone || UP && z <= utzero)
        {
            y = 0.5 * z * z;
            if( z > con )
            {
                alnorm = 0.398942280385 * exp(-y) /
                    ( z - 3.8052e-8 + 1.00000615302 /
                    ( z + 3.98064794e-4 +1.98615381364 /
                    ( z -0.151679116635 +5.29330324926 /
                    ( z + 4.8385912808 - 15.1508972451 /
                    ( z + 0.742380924027+ 30.789933034/
                    ( z + 3.99019417011 ))))));
                if(!UP) alnorm = 1 - alnorm;
                return(alnorm);
            }
        }
    }
    else
    {

```

```

alnorm = 0.5 - z * (0.398942280444 - 0.399903438504 * y /
    ( y + 5.75885480458 - 29.8213557808 /
    ( y + 2.62433121679 + 48.6959930692 /
    ( y + 5.92885724438 ))));
if (!UP) alnorm = 1 - alnorm;
return(alnorm);
}
}
else
{
    alnorm = 0;
    if (!UP) alnorm = 1 - alnorm;
    return(alnorm);
}
}
else
{
    UP = !UP;
    z = -z;
    if(z <= ltone || UP && z <= utzero)
    {
        y = 0.5 * z * z;
        if( z > con )
        {
            alnorm = 0.398942280385 * exp(-y) /
                ( z - 3.8052e-8 + 1.00000615302 /
                ( z + 3.98064794e-4 + 1.98615381364 /
                ( z - 0.151679116635 + 5.29330324926 /

```

```

        ( z + 4.8385912808 - 15.1508972451 /
        ( z + 0.742380924027 + 30.789933034 /
        ( z + 3.99019417011 ))));
    if (!UP) alnorm = 1 - alnorm;
        return(alnorm);
}
else
{
    alnorm = 0.5 - z * (0.398942280444 - 0.399903438504 * y /
        ( y + 5.75885480458 - 29.8213557808 /
        ( y + 2.62433121679 + 48.6959930692 /
        ( y + 5.92885724438 ))));
    if (!UP) alnorm = 1 - alnorm;
        return(alnorm);
}
}
else
{
    alnorm = 0;
    if (!UP) alnorm = 1 - alnorm;
        return(alnorm);
}
}
} /*end function*/

```

ฟังก์ชัน alngam

ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าลือกกาลีทิมของฟังก์ชันการแจกแจงแกมมา ซึ่งโปรแกรมย่อยที่เรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ได้แก่ โปรแกรมย่อย patnaik โปรแกรมย่อย anyash และ โปรแกรมย่อย oddash และขั้นตอนวิธีของฟังก์ชัน alngam อาจแสดงได้ดังนี้

```

long double alngam(long double xvalue,int ifault)
{
long double R1[] = { 0,
-2.66685511495e0, -2.44387534237e1, -2.19698958928e1,
1.11667541262e1, 3.13060547623e0, 6.07771387771e-1,
1.19400905721e1, 3.14690115749e1, 1.52346874070e1
};
long double R2[] = { 0,
-7.83359299449e1, -1.42046296688e2, 1.37519416416e2,
7.86994924154e1, 4.16438922228e0, 4.70668766060e1,
3.13399215894e2, 2.63505074721e2, 4.33400022514e1
};
long double R3[] = { 0,
-2.12159572323e5, 2.30661510616e5, 2.74647644705e4,
-4.02621119975e4, -2.29660729780e3, -1.16328495004e5,
-1.46025937511e5, -2.42357409629e4, -5.70691009324e2, /**/
};
long double R4[] = { 0,
2.79195317918525e-1, 4.917317610505968e-1, 6.92910599291889e-2,
3.350343815022304e0, 6.012459259764103e0
};
const long double alr2pi = 9.18938533204673e-1;
const long double xlge = 2.8e2;
const long double xlgst = 2.0e36;

```

```

long double _x,x1,x2,y,alngam;
    _x = xvalue;
    alngam = 0.0;
    ifault = 2;
    if (_x >= xlgst)
        return(ifault);
    ifault = 1;
    if (_x <= 0.0)
        return(ifault);
    else /* (_x<=0.0) */
    {
        ifault = 0;
        if (_x < 1.5)
        {
            if (_x < 0.5)
            {
                alngam = -log(_x);
                y = _x + 1.0;
                if (!(y != 1.0))
                    return(alngam);
            }
        }
        else
        {
            alngam = 0.0;
            y = _x;
            _x = (_x - 0.5) - 0.5;
        }
        alngam = alngam + _x * (((R1[5] * y + R1[4]) * y + R1[3])

```

```

    * y + R1[2]) * y + R1[1]) / (((y + R1[9]) * y + R1[8])
    * y + R1[7]) * y + R1[6]);
return(alngam);
}
else /* (_x<1.5) */
{
    if(_x < 4.0)
    {
        y = (_x - 1.0) - 1.0;
        alngam = y * (((R2[5] * _x + R2[4]) * _x + R2[3])
            * _x + R2[2]) * _x + R2[1]) /
            (((_x + R2[9]) * _x + R2[8]) * _x +
            R2[7]) * _x + R2[6]);

        return(alngam);
    }
    else /* (_x<4.0) */
    {
        if(_x < 12.0)
        {
            alngam = (((R3[5] * _x + R3[4]) * _x + R3[3]) * _x +
                R3[2]) * _x + R3[1]) / (((_x + R3[9]) * _x +
                R3[8]) * _x + R3[7]) * _x + R3[6]);
            return(alngam);
        }
        else
        {
            y = log(_x);
            alngam = _x * (y - 1.0) - 0.5 * y + alr2pi;

```

```

if( _x > xlge )
    return(alngam); /*return alngam*/
else
{
    x1 = 1.0 / _x;
    x2 = x1 * x1;
    alngam = alngam + x1 * ((R4[3] * x2
        + R4[2]) * x2 + R4[1]) /
        ((x2 + R4[5]) * x2 + R4[4]);
    return(alngam); /*alngam*/
}
}
}
} /* (_x<1.5) */
} /* (_x<=0.0) */
} /* end function */

```

ฟังก์ชัน gammds

ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงแกมมาโดยที่ฟังก์ชันนี้เรียกใช้งานฟังก์ชัน `alngam` ด้วย ซึ่งโปรแกรมย่อยที่เรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ได้แก่ โปรแกรมย่อย `patmaik` และโปรแกรมย่อย `oddash` และขั้นตอนวิธีของฟังก์ชัน `gammds` อาจแสดงได้ดังนี้

```

long double gammds(long double X,long double df,int ifault)
{
    long double a,c,gammds,aln,f;
    ifault = 1;
    gammds = 0.0;
    if ( X <= 0.0 || df <= 0.0 )    return (ifault = 1);

```

```

else
{
    ifault = 2;
    aln = alngam(df+1.0,ifault);
    f = exp( df * log(X) - aln - X);
}
if ( f > 0.0)
{
    ifault = 0;
    c = 1.0;
    gammds = 1.0;
    a = df;
    do
    {
        a = ++a;
        c = c * X / a;
        gammds = gammds + c;
    } while (c / gammds > 1.0e-5);
    gammds = gammds * f;
    return(gammds);
}
else
    return (ifault = 2);
} /*end function*/

```

ฟังก์ชัน gamma

ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงแกมมา ซึ่งโปรแกรมย่อยที่เรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ได้แก่ โปรแกรมย่อย anyash และขั้นตอนวิธีของฟังก์ชัน gamma อาจแสดงได้ดังนี้


```

long double gamma(long double X,long double df,int ifault)
{
long double b,c,gamma,aln,f;
    ifault = 1;
    gamma = 0.0;
    if ( X <= 0.0 || df <= 0.0 )
        return (ifault=1);
    else
    {
        ifault = 0;
        c = 1.0;
        gamma = 1.0;
        b = df;
        do
        {
            b = ++b;
            c = c * X / b;
            gamma = gamma + c;
        } while (c / gamma > 1.0e-5);
        return(gamma);
    }
} /*end function*/

```

ฟังก์ชัน chi

ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงไคกำลังสอง ซึ่งโปรแกรมย่อยที่เรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ได้แก่ โปรแกรมย่อย anyash และขั้นตอนวิธีของฟังก์ชัน chi อาจแสดงได้ดังนี้

```

long double chi1(long double _X,long double DF,long double DELTA,long
double chisqn0)
{
long double chi1,df1,delta2,T,term,z,d,a;
int ifault;

    chi1 = chisqn0;
    df1 = DF;
    delta2 = DELTA / 2.0;
    z = _X * delta2;
    d = 1.0;
    T = 0.0;
    a = DF;
    do
    {
        a = a + 1.0;
        T = T + 1.0;
        d = d * z / (a * T);
        df1 = df1 + 1.0;
        term = d * gamma(_X,df1,ifault);
        chi1 = chi1 + term;
    } while (term >= 1.0e-5);
    chi1 = chi1 * exp(-delta2);
    return(chi1);
} /* end chi1 */

```

ฟังก์ชัน chi2

ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่คำนวณค่าฟังก์ชันการแจกแจงไคกำลังสอง ซึ่งโปรแกรมย่อยที่เรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ได้แก่ โปรแกรมย่อย patmaik และขั้นตอนวิธีของฟังก์ชัน chi2 อาจแสดงได้ดังนี้

```

long double chi2(long double _X,long double DF,long double DELTA,long
double FXP)
{
long double chi2,df1,delta2,c,T,term;
int ifault;

    chi2 = FXP;
    df1 = DF;
    delta2 = DELTA / 2.0;
    c = 1.0;
    T = 0.0;
    do
    {
        T = ++T;
        c = c * delta2 / T;
        df1 = df1 + 1.0;
        term = c * gammms(_X,df1,ifault);
        chi2 = chi2 + term;
    } while (term >= 1.0e-5);
    chi2 = chi2 * exp(-delta2);
    return(chi2);
} /* end chi2 */

```

ฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ฟังก์ชัน ดังนี้

1. ฟังก์ชัน factorail ฟังก์ชันนี้เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าแฟคทอเรียล
2. ฟังก์ชัน Dopow ฟังก์ชันนี้เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าเลขยกกำลัง

ฟังก์ชัน factorial ฟังก์ชันนี้เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าแฟคทอเรียล
อาจแสดงได้ดังนี้

```
long double factorial(long double num)
{
if (num < 1.0 )
return(1.0);
else
return(num * factorial(num - 1.0));
}
```

ฟังก์ชัน Dopow ฟังก์ชันนี้เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการคำนวณค่าเลขยกกำลัง
อาจแสดงได้ดังนี้

```
long double Dopow(long double x,long double y)
{
long double Y;
if(y < 1)
return(pow(x,y));
else
return(x*Dopow(x,y-1));
}
```

ประวัติผู้เขียน

นางสาววนิดา จงท่าคีสกุล เกิดเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2515 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาสถิติ จากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปีการศึกษา 2536 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรสถิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2537